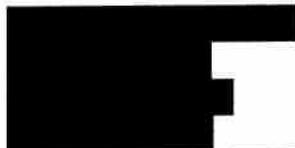

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU POVERENIČKU AGENCIJU
---	--	---

13. januara 2011. godine

SCA – 08 – 0085

Tužioci/Žalioci

svi sa adresom: ulica [REDACTED], Podujevo
koje zastupa advokat [REDACTED], Priština

protiv

tuženih

1. **Opštine Podujevo**, Podujevo
2. [REDACTED], Podujevo
3. **Kosovske povereničke agencije**, koju zastupa UNMIK
Kancelarija za pravna pitanja, glavna kancelarija UNMIK, TSS, Priština
4. **Kosovske agencije za privatizaciju**, ulica Ilir Konushevci br. 8, Priština

Sudsko veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju, u sastavu Norbert Koster, predsedavajući sudija, Roxana Comsa i Ilmi Bajrami, sudije, nakon većanja održanog 13. januara 2011. godine izdaje sledeću

PRESUDU

1. **Žalba se odbija kao neosnovana. Presuda Opštinskog suda u Podujevu 214/2006 od 18. juna 2008. godine potvrđuje se.**
2. **Žalioci su zajedno obavezni da plate sudske takse u iznosu od 80 evra za žalbene postupke koji se vode pred Posebnom komorom.**

Istorijat postupka i činjenično stanje:

Dana 30. marta 2006. godine, tužioci su podneli Posebnoj komori tužbu za utvrđivanje

prava vlasništva za nepokretnu imovinu koja je upisana u posedovni list br. 1231, katastarske parcele 339/0 (dvorište) i 339/0 (zgrada), na mestu zvanom „Qyteza“, površine 00.40 ha u Opštini Podujevo, protiv prvtuženoga i drugotuženoga. Tužioci su takođe podneli molbu za izdavanje privremenih mera, kako bi sprečili prvtuženoga i drugotuženoga da deluje na bilo koji način u vezi sa prenosom nepokretne imovine ili dozvoljavanjem bilo kakvih građevinskih radova na njoj. Tužioci su tvrdili da je imovina protivzakonito oduzeta od njihovih prethodnika bez nadoknade. Oni su istakli da zemljište nije bilo ekspropriisano, niti je bilo konfiskovano. Tužioci su tvrdili da su oni ranije podneli zahteve za zemljište 1993. godine pri Komisiji za povraćaj zemljišta Opštine Podujevo, i 2002. godine pri Upravi za pravna i imovinska pitanja, Opštine Podujevo, ali su oni bili odbijeni. Tužioci su zatim podneli tužbu Opštinskому sudu u Podujevu, koji je 29. marta 2004. godine istakao da je tužba u nadležnosti Posebne komore.

Dana 18. maja 2006. godine Posebna komora je uputila predmet SCC-06-0139 Opštinskemu sudu u Podujevu sa pravom žalbe Posebnoj komori.

Dana 18. juna 2008. godine Opštinski sud u Podujevu C.nr. 214/2006 odbio je tužbu kao neosnovanu. Tužioci su primili presudu 15. jula 2008. godine i podneli su na vreme žalbu Opštinskemu sudu u Podujevu (15. septembra 2008. godine).

Žalba zajedno sa sudskim spisima prenesena je Posebnoj komori 8. oktobra 2008. godine. Tužioci (u daljem tekstu „žalioci“), su naknadno podneli prevod na engleski jezik žalbe i presude Opštinskog suda. Žalba je zasnovana na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, bitnih povreda proceduralnog i materijalnog prava. Žalioci su tvrdili da opštinski sud nije uputio tužbu protiv Opštine Podujevo, da je tumačenje činjeničnog stanja pogrešno i da izveštaj veštaka koji je uzet u obzir nije bio profesionalan i nije pojasnio stanje pre 1952. godine. Na osnovu gorenavedenih razloga žalioci traže da se presuda Opštinskog suda ponisti i da se predmet vrati na ponovni postupak.

Dana 7. aprila 2009. godine žalba i potkrepljujući dokumenti poslati su tuženima Opštini Podujevo i DP-u za odgovor.

Dana 12. maja 2009. godine tuženo DP „[REDACTED]“ podnelo je odgovor na žalbu. Tuženi je tvrdio da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana jer je sporno zemljište, upisano u posedovnom listu br. 1231, katastarske parcele 339/1 površine 00.40 ha, bilo upisano na ime preduzeća od njegovog osnivanja 1952. godine pod nazivom Poljoprivredna korporacija „[REDACTED]“. Tuženi je zatim istakao da se posedovni list 123 koji su žalioci predočili ne odnosi se na bilo koji način na spornu imovinu, ne sadrži službeni pečat niti sadrži datum i prema tome Posebna komora ga ne treba uzeti u obzir kao dokaz.

Dana 2. juna 2009. godine, Posebna komora odlučila je da Kosovsku povereničku agenciju i Kosovsku agenciju za privatizaciju pozove kao tužene u sporu.

Dana 17. juna 2009. godine, žalioci su podneli odgovor na odbranu drugotuženika. Oni

su tvrdili da je do 1952. godine imovina pripadala njihovom prethodniku [REDACTED] i da ne znaju zašto je imovina upisana na ime Poljoprivredne korporacije [REDACTED]. Oni su istakli da je takav prenos vlasništva bio protivzakonit, zasnovan na temelju diskriminatorskog zakona i bez naknade i da će sud tražiti podatke iz Arhive Kosova i Opštinske katastarske kancelarije u Podujevu.

U odgovoru na žalbu koji je podnesen 23. juna 2009. godine KAP je istakla da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana i da bi presuda opštinskog suda trebala da bude potvrđena. Imovina je upisana kao društvena svojina od 1950. godine na ime PK „[REDACTED]“. Žalioci nisu predložili dokaze o navodnom pravu svojine njihovog prethodnika. Podneseni posedovni list nije overen od strane nadležnog tela i prema tome nije dovoljan dokaz da se dokaže navodno pravo svojine.

Dana 29. juna 2009. godine trećetuženik je podneo odgovor na žalbu. UNMIK je u ime KPA istakao da on predstavlja DP „[REDACTED]“ shodno članu 29.2 i 29.3 Uredbe UNMIK-a 2002/12 i tražio je da se DP-u zabrani da samo sebe zastupa u sadašnjem postupku i da mu se zabrani da podnosi druge podneske. Pored toga, on je istakao da ne postoji mišljenje da je svojina pripadala Opštini Podujevo, niti su to žalioci naveli. Sudelovanje opštine nije važno za rešavanje tužbe za utvrđivanja prava svojine i prema tome žalba bi u ovom delu trebala da bude odbijena. U vezi sa navodno pogrešnim utvrđenjem relevantnih činjenica, KPA je tvrdila da je Opštinski sud proverio činjenično stanje na osnovu katastrarskih spisa iz 2007. godine i na osnovu mišljenja dva sudska veštaka, dok žalioci nisu podneli nijedan važan dokaz u vezi sa svojim navodnim pravom svojine. Što se tiče navodno pogrešne primene materijalnog prava, KPA je tvrdila da žalioci nisu potkreplili nijednu važnu činjenicu. Opštinski sud u Podujevo nije smatrao da je posedovni list br. 123 od 20. aprila 1923. godine verodostajan i prema tome ne predstavlja nikakav dokaz njihovim tvrdnjama. Štaviše, žalioci nisu podneli nijedan dokaz o njihovom navodnom pravu svojine između 1923 i 1952. godine. KPA je zatim istakla da je DP dobio prava upisom u katastarske knjige u skladu sa članom 33 Zakona o osnovnim pravima svojine 6/80. Na osnovu gorenavedenog KPA je tvrdila da bi žalba trebala da bude odbijena kao neosnovana i da bi presuda opštinskog suda trebala da bude potvrđena.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dopustiva, ali neosnovana. Na osnovu člana 63.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 Posebna komora odlučila je da se usmeni deo postupka ne izvrši.

Potvrđuje se ožalbena presuda koja odbija tužbu kao neosnovanu. Posebna komora potvrđuje pravno obrazloženje, jer nije dokazano navodno pravo svojine i navodna nezakonita ekspropriacija 1952. godine. Tužioci nisu podneli činjenice i dokaze na kojima su zasnovali svoju tužbu prema članu 219 Zakona o parničnom postupku, Službeni List 4/77-1478, 36/80-1182, 69/82-1596 SFRJ (ZPP). Opštinski sud je tačno uzeo u obzir katastarske podatke u vezi sa svojinom i izveštaj veštaka koji je predložen

sudu 18. juna 2008. godine. Veštaci su istakli da su katastarski podaci iz 1952. godine, kada je imovina bila upisana kao društvena svojina na ime tuženog DP, i da ona nije pretrpela potonje promene. Upis imovine izvršen je u posedovnom listu 80, u kopiji katastarskog plana od 1952. godine, u posedovnom listu 1231 i u kopiji katastarskog plana od 19. marta 2008. godine. Izveštaj koji su veštaci predložili na saslušanju 18. juna 2008. godine nije osporila nijedna strana.

Žalioci nisu podneli molbu za podnošenje novih dokaza shodno članu 64 Administrativnog naredjenja UNMIK-a 2008/6. Obrazloženje da izveštaj koji je veštak predložio na prvom saslušanju nije kompletan jer nije sadržavao podatke o načinu ekspropriacije i istorijatu svojine pre 1952. godine ne može da se uzme u obzir iz gorenavedenih razloga.

Uzimajući u obzir činjenicu da tuženi br. 1 - Opština Podujevo – nije spomenut u prvostepenoj presudi, veće smatra da to nije činjenica od suštinskog značaja. Tužba protiv Opštine nije povučena i shodno tome Opština bi trebala da bude upisana kao tužena u prvostepenoj presudi. Međutim, isključenje o kojem je reč je tehnička greška koja se može ispraviti izdavanjem rešenja prvostepenog suda koje dopunjuje presudu. Strane imaju pravo da traže takvu dopunu ukoliko smatraju da je to prikladno.

Sudske takse

Prema Dodatnim pravilima postupka u vezi sa sudskim taksama PKVS koji su na snazi od 10. marta 2010. godine (na osnovu članu 57.2 Administrativnog naredjenja UNMIK-a 2008/6), primenjivaće se sledeći sudske troškovi za ovaj postupak:

Taksena tarfia član 10.11 (podnošenje žalbe)	30 evra
--	---------

Taksena tarifa član 10.21 u vezi sa 10.12 i 10.1 (rešenje u drugostepenom postupku)	50 evra
Ukupno	80 evra

Sudska taksa za izdavanje presude kako je istaknuto članom 10.21 u vezi sa članovima 10.12 i 20.1 Taksene tarife mora da bude određena prema vrednosti tužbe. Izjave o vrednosti tužbe nisu date ni u prvostepenom niti u drugostepenom postupku. Sudska taksa za presudu u drugostepenom postupku iznosi 50 evra.

Te sudske takse snosiće žalioci koji su prema tome (zejdno) obavezni da plate navedenu sumu novca Posebnoj komori (vidi član 2 [1] Zakona o sudskim taksama, Služeni List Socijalističke Autonome Pokrajine Kosova od 3. oktobra 1987. godine).

Prema tome, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 žalba na ovu presudu može da bude

podnesena u pisanom obliku Žalbenom veću Posebne komore u roku od 30 (trideset) dana od potvrde prijema ove presude.

Norbert Koster, predsedavajući sudija
EULEX

Roxana Comsa, sudija
EULEX

Ilmi Bajrami, sudija

Tobias Lapke, upisničar
EULEX